

מדורת השמן

היום חזרתי הביתה רותח מזעם. אספר לכם מדוע. ואם אתם פטפטנים, דעו לכם, שלא אכפת לי אם תספרו לכולם את הסיבה לכך. ככה זה שמישהו כועס. הוא רוצה דוקא שידעו על כך ושיבינו אותו.

בשיעור האחרון נכנס המנהל לכיתה שלנו. קמנו לכבודו והתישבנו. שקט שרר בכתה. "ילדים", אמר המנהל, "אני רוצה להודיע דבר מה".
השנה אינני מרשה להכין מדורה ל"ג בעומר..." שקט שרר בכתה. אפילו 'אוח' אחד חלוש לא נשמע באויר, אבל בלב צעקנו ממש בקולי קולות 'אוח'!!
אף לא אחד שאל מדוע. זה היה בעצם ברור. בשנה שעברה קרה אסון גדול. ילד מן ה'חדר' שלנו נפצע קשות בהכנות למדורה.

"המנהל אינו מרשה להכין מדורה!" אמרתי בהיכנסי הביתה. פני היו נפולות מאד.
"עד שתכננו---"

"אני מרוצה דווקא מן העניין", אמר לי אבא. "נראה לי שגם רבי שמעון בר יוחאי מרוצה מכך..."

אבא שלף את ספר ה"זוהר" מתוך ארון הספרים, הראה לי אותו ואמר: "רבי שמעון חבר את הספר הזה, רבי שמעון רצה שנלמד, שנלמד הרבה, ושתורתו תאיר גם לנו..."

רבי שמעון אינו רוצה שילדים ישוטטו ברחובות עד רדת החשכה.
רבי שמעון אינו שמח, כשנערים שוכחים להתפלל תפלת מנחה, כי הם צריכים לאסוף הרבה קרשים למדורה.

רבי שמעון אינו רוצה כלל, שבמשך שבועיים שלושה ילדים לא יחזרו על מה שלמדו בכתה, ולא ילמדו למבחנים, אלא יכינו 'לכבודו' מדורה."

הנהנתי בראשי לאות 'הן'. קשה היה לי להודות על כך בפה מלא. בפנים, עמוק בלב, אני יודע שזו אמת, ואני יכול להוסיף לרשימה עוד כמה דברים ברוח של רבי שמעון, למשל: רבי שמעון אינו מרוצה מן המריבות ומן הוויכוחים שלנו שהם בבחינת תוספת שמן שאנו יוצקים על מדורות ל"ג בעמר. רבי שמעון לא התכוון שנדליק לכבודו נר נשמה כזה ש'משחית' מכנס ביום ונעלים - בשבוע...

אני בטוח שהוא לא רצה גם שנלעג לגברת טריבולסקי הקשישה. על שהיא דורשת שקט בין שתיים לארבע, ועל שאינה מרשה להקים את המדורה מול החלון שלה בגלל הגיצים והפית.

אני בטוח שרבי שמעון לא רצה שנקרא אחריה "קמצנית אחת", רק כי לא הרשתה לנסר את עץ האורן שבחצר ביתה.

השנה אנחנו מצטרפים למדורה השכונתית. את המדורה השכונתית

הוציאו ממילות הכותרת "מדורת השמן" לפחות 10 מילים
על ידי הפיכתן של האותיות כירצונך. (מילים הגיוניות)

לדוגמא: מדורת השמן = משה.
מדורת השמן = תודה.

- _____ .1
- _____ .2
- _____ .3
- _____ .4
- _____ .5
- _____ .6
- _____ .7
- _____ .8
- _____ .9
- _____ .10

ענו על השאלות:

1. מדוע נכנס המנהל לכתה ?
2. מדוע לא הרשה המנהל להכין מדורה ?
3. מדוע לא הגיבו הילדים לדברי המנהל ?
4. מדוע היו פני הילד נפולות בשובו הביתה ?
5. איזה ספר הוציא אבא מהארון, ומדוע דוקא אותו ?
6. מנה אלו דברים רבי שמעון אינו רוצה שנעשה ? (6)
7. על איזו מדורה ממליץ הילד בסופו של דבר ?
8. מהן המעלות של מדורה זו לפי הספור ? (5)
9. מה פרוש הפתגם "הוסיף שמן למדורה" ?
10. צטט מן הסיפור את המשפט שבו מדבר על הוספת שמן למדורה.
11. קרא את הספור באזני ההורים שלך. ושאל אותם מה דעתם על סיפור זה, ורשם את תגובותיהם במחברת.

מצא בתפזורת רק את המילים המופיעות
במחסן המילים:

כ	ג	ן	ו	ע	מ	ש	י	ב	ר
י	מ	ע	ר	ה	ת	ס	ז	פ	ל
צ	ע	ד	ת	ן	כ	ע	צ	י	ם
נ	ר	ה	ו	י	ת	ט	פ	ח	ר
י	מ	ש	ר	ר	ח	ר	ו	ב	ד
ס	ו	ה	ה	ד	ת	ץ	כ	ל	פ
ה	ע	ש	ן	ט	ש	ה	ט	י	ף
ק	ב	ע	י	א	ח	ל	ש	ע	ל
נ	ג	מ	ך	ש	ב	ת	ב	מ	ס
א	ל	צ	ם	ח	ל	ח	ן	ש	ו

מחסן מילים:
רבי שמעון, מדורת השמן, אש, עצים, מערה,
חרוב,
לג בעומר, עשן, תורה.

מתח קו מילה למילה הנרדפת לה:

מתוספים	זעם
שופכים	פנים נפולות
זקנה	שלף
עשן של ריב	יוצקים
הוציא	קשישה
כעס מאוד	מצטרפים
שירים	ניצים
הסכמתי עם הדברים	עשן של אש
צחק	פיוטים
פנים עצובות	משום
בגלל	הנהנתי בראשי
אויבים	לעג